

Entrevista a Andrés Müller-Thyssen, supervisor mèdic del programa *Ulls de Moçambic*

Nom: Andrés Müller-Thyssen

Edat: 52 anys

Professió: oftalmòleg, supervisor mèdic del programa *Ulls de Moçambic*

Vaig néixer a: Donostia i **visc a:** Hendaia (França)

Estic en contacte amb Ulls del Món des de: l'any 2004

Andrés Müller-Thyssen és un dels voluntaris més implicats amb la Fundació. Des de que va començar a col·laborar amb Ulls del Món l'any 2004, no ha parat d'involucrar-se en les seves activitats. Ha viatjat als tres països on l'entitat té programes de cooperació en marxa, és el supervisor mèdic d'*Ulls de Moçambic*, ha encapçalat el viatge de prospecció per establir un nou projecte a Malí i, en aquests moments, participa en l'elaboració d'un estudi sobre la prevalença del tracoma a la província moçambiquesa d'Inhambane, iniciativa que compta amb el suport de l'Aliança de l'Organització Mundial de la Salut per a l'Eliminació del Tracoma Causant de la Ceguesa el 2020.

Quins són els objectius d'aquest estudi?

És un estudi de prevalença i, per tant, té com a objectiu principal saber en quina mesura la malaltia afecta la població de la província d'Inhambane. Estudiant la quantitat de nens d'1 a 9 anys d'edat que estan infectats per tracoma en cada districte, podrem determinar en quines comunitats aquesta malaltia és un problema de salut pública i, a partir d'aquí, posar en marxa una sèrie de mesures sanitàries per combatre-la.

Com afecta el tracoma a les persones que pateixen la malaltia?

El tracoma és una malaltia molt antiga i actualment persisteix en una sèrie de països i comunitats pobres, on l'aigua i la higiene són escassos. Les infeccions repetides durant la vida produeixen cicatrius a les parpelles i a la còrnia dels adults, de forma més accentuada en les dones pel seu major contacte amb els nens infectats. Aquestes cicatrius i alteracions de la còrnia provoquen dolors oculars i poden deixar cega la persona afectada i impedir-li treballar i ocupar-se de la seva família, la qual cosa fa que la seva vida encara sigui més difícil.

En la teva opinió, quins passos s'haurien de seguir per eradicar aquesta patologia endèmica a moltes zones pobres d'Àfrica i a la resta del món?

El tracoma és encara avui una causa important de ceguesa, sobretot a Àfrica, però es pot prevenir mitjançant una estratègia sanitària adequada. Per tal de combatre la malaltia, el primer que cal és saber la magnitud que té en aquestes comunitats, d'aquí l'interès de l'estudi que volem realitzar. Un acció concertada entre les autoritats sanitàries locals, l'OMS i les organitzacions que lluiten contra la ceguesa com Ulls del Món pot posar en pràctica una sèrie de mesures (cirurgia de les parpelles, distribució massiva d'antibiòtics, educació sanitària i mesures d'higiene ambiental, etc.) que poden resultar molt eficaces per controlar o fins i tot eradicar la malaltia.

Com valorem el treball realitzat per l'Aliança de l'OMS per a l'Eliminació Mundial del Tracoma Causant de la Ceguesa el 2020?

Segons estimacions de l'OMS, el 1980 hi havia uns 500 milions de persones amb tracoma actiu al món i uns 6 o 7 milions de cecs per aquesta causa. El 2003 aquestes xifres es reduïen a 84 milions i a 1,6 milions, respectivament. Gran part d'aquesta millora es deu al propi desenvolupament econòmic però es indubtable que l'estratègia

sanitària del GET2020 ha contribuït eficaçment al control i a l'eliminació del tracoma a molts països endèmics.

Després dels anys que fa que col·labores amb Ulls del Món, com veus l'evolució que ha seguit l'entitat, si tenim en compte els progressos i els resultats aconseguits en els seus projectes i especialment en el de Moçambic?

Per mi el més destacable d'Ulls del Món és que, a partir d'una gran voluntat personal i col·lectiva, ha anat posant en marxa en poc temps una sèrie de projectes en els quals s'estan aconseguint resultats molt tangibles. És veritat que treballem en condicions molt difícils, i a Moçambic per exemple ens agradaria anar més ràpid per poder aconseguir els objectius de Visió 2020, però crec que s'estan posant unes bases molt sòlides en la cooperació oftalmològica amb aquest país i estic segur que el projecte tindrà un impacte cada vegada més evident.

Els últims mesos has viatjat a Malí per conèixer la situació oftalmològica del país. Quines creus que han de ser les principals línies d'actuació del futur projecte de la Fundació a la regió de Mopti?

Malí és un país molt pobre i amb greus problemes sanitaris i oftalmològics, però he percebut una sensibilitat i una experiència en cooperació oftalmològica important. A Mopti hi ha molta feina a fer i penso que treballant amb els serveis locals i les organitzacions cíviques, per exemple de dones, es poden obtenir grans resultats en la lluita contra la ceguesa evitable.